
עם החוברת

גליון עשור מוגש בזאת לפניכם, ובו נשלם מעגל ראשון להופעת קבצי "מורשה".

בגליון א' — לפני כחמש שנים — הבענו את התקוה כי "הבטאון ישמש במת ביטוי בהלכה ובאגדה, במחשבה ובביקורת, בשירה ובפובליציסטיקה — בתחומי הלאום והחברה, בהליכות חינוך ובנדבכי מדיניות וכלכלה". מי שיעיף מבטו על המפתחות לגליונות א—י שנספחו לחוברת זו — יווכח שאכן הקשת מגוונת ומקיפה.

מתוך "מפתח הנושאים" (בעמ' 161 ואילך) נמצאנו למדים שדרכנו מאופיינת בריבוי מאמרים בנושאי עם וחברה, ארץ ישראל ו... מלחמה. אלו הנושאים שעל שלחנו הלאומי, ויש לנו להאירם באורה של תורה, ולהשמיע קולנו ברמה.

מאידך, חובה עלינו לשתף את הקוראים בתחושתנו שמועטים מדי המה אלו שיש להם מה לומר ומוכנים ליטול קולמוס בידם ולהשמיע. מצפים היינו, ועדיין, ליתר התבטאות, ליתר התמודדות, ליתר התייחסות, ליתר יצר כתיבה.

יש המשיגים על קיומו של המדור "על דא ועל הא" — מדור תגובות ובקורת צבורית, הערות והארות אשר לכלל מאמרים לא הגיעו. משלא עלו בידנו מאמרים-של-ממש בנושאים בוערים — מדיניות, פני החברה, בטחון, כלכלה, בעיות פנים שונות — הרגשנו חובה להשקיף עליהם בעיניים-שליהדות מתוך מדור מצומצם זה. העדפנו "להוריד רמה" — מבחינת היקף ועומק — ולא להשאר עם חוברת מחקרית, אקדמאית, התלושה

מקרקע חיינו הסוערים. נזמין, איפוא, את הכותבים־בכח שישנסו מתניהם
ויאמרו את שבלבם, במאמרים ממצים וברמת כתיבה נאותה. בטוחים אנו
שיש הד לדברים בחוגים רחבים.

בחוברת זו רכזנו מספר מאמרים הקשורים בדמותה של הרבנות בימינו.
גם במדור "על דא ועל הא" נזקקנו לנושא. השיטה של רבנות "רשמית"
פרובלמטית מעיקרה, ותמיד נלוו אליה משברים, קשיים, מחלוקות ותהיית
דרך. מכל מקום, נאמנים אנו לגישתנו הממלכתית אשר לפיה יש להעניק
למוסד הרבנות מעמד רחב, ומאידיך — על הרבנות לחבוק את האתגר
בתעופת־רוח ובגדלות. הרשמיות והממלכתיות שביסודה של הרבנות הם
הם הגורמים האובייקטיביים לקשייה, ולציפיות הימנה. ומקובלנו כי לפתח
הגדולה — תהום רובצת.
"ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו".

העורך

"...צורשה קהלית יעקב"

עם קולנוע